

Ik ken geen tweede Gooi

Herman Proper

In zijn afscheidsspeech als voorzitter van VVG zei Frank van Norren "Ik ken geen tweede Gooi". Zo vatte hij zijn heimwee naar het Gooi samen over de periode toen hij in Den Haag woonde en zijn daarna jarenlange betrokkenheid bij het Gooi. Ik ben het met hem eens en ken ook geen tweede Gooi. Waar vind je zoveel groen in je directe omgeving als: bossen, heide, weilanden en een enkele

akker? Hellingen van zand grenzend aan het water, de Loosdrechtse Plassen, randmeren en IJmeer.

Zulke contrasten tussen het gesloten Gooise landschap en de open weidelandschappen van Eempol-ders. Zoveel landschaps-schoon en historie als in 's-Graveland en langs de Vecht. Een grote achtertuin waarin je kan fietsen tot aan de Lage Vuursche en kriskras door de streek

over 'eigen' fietspaden van de Gooise Rijkwielpaden Vereniging. Zoveel prachtige villawijken en plekken waar je kunt genieten van parkaanleg, statige bomenlanen en architectuur. Waar woon je zo dicht bij de grote steden als Utrecht en Amsterdam met alles wat er aan voorzieningen te bedenken is? Wonen in een illusielandschap waar je op de heide in een streek met 250.000 bewoners nog de volle natuur ervaart. Zo kan ik nog wel doorgaan, maar dit wordt te sentimenteel. Ik ben het dus met de voorzitter eens en heb de neiging om een ode te schrijven aan al het moois dat hier te beleven is. Hier zit ook de motivatie van al diegenen die lid zijn van VVG en die graag willen dat het Gooi zijn specifieke kwaliteiten behoudt. Zeker op zo'n mooie zomerdag als vandaag in augustus krijg je de behoefte om er op uit te trekken en al dat fraais op te snuiven.

En dat terwijl de verhuisdozen in de gang staan! Ik ga namelijk vrij plotseling verhuizen naar Zuidoost-Friesland. Natuurlijk was het een teleurstelling dat ik niet gekozen ben voor een nieuwe periode in het bestuur van het Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht. Ik had graag nog een periode willen oogsten van de opgebouwde kennis en contacten. Het kiessysteem bij de waterschappen heeft echter iets willekeurigs in zich.

FOTO:
ANS PERRY

Afscheid van
Frank van Norren.

Het werkt niet met lijsten maar iedereen wordt op persoonlijke titel gekozen. Daarbij speelt het toeval een belangrijke rol en tellen inhoudelijke zaken vrijwel niet. Via deze weg wil ik iedereen bedanken die op mij gestemd heeft. Helaas was het aantal stemmen niet voldoende om herkozen te worden. Toen de uitslag bekend en verwerkt was, besepte ik dat in plaats van het plan naar een ander plekje in of rond het Gooi te verhuizen, ik nu ook de mogelijkheid had in een bredere kring om me heen te kijken. Ja, en dan spelen toevalligheden een grote rol. Het water van Friesland trekt.

Ik denk dat het op de rand van de Friese meren en Gaasterland aan de Fluessen ook goed leven is en dat gaan we nu proberen, ook al zal ik daar geen tweede Gooi vinden. Voor mij is dit een soort afscheidsartikel, want verhuizen na ongeveer zestig jaar Gooi is een hele stap. Wie niet waagt die niet wint. In de toekomst zal ik me zeker nog met het Gooi bezighouden. Niet meer met het onderwerp "Meer over water" maar meer op afstand.

FOTO UIT:
NATUURLIJK T GOOI

Een fraai wandelpad.